

Goigs a llaor de la gloriosa Verge i Màrtir Santa Llúcia

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Plaça de l'Església, 9-10.
Alçada: 14

Coordenades:

Latitud: 41.43397
Longitud: 2.21431
UTM Est (X): 434357
UTM Nord (Y): 4587232

Classificació

Número de fitxa 08194 - 44
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Publicat
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Església de Sant Adrià](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 21/09/2020 - 02:00

Descripció

Goigs que es canten a llaor de de la gloriosa Verge i Màrtir Santa Llúcia Venerada a l'Església Parroquial de Sant Adrià de Besòs, i que diuen així:

Puix dels ulls sou advocada / i mirall de castedat: / preserveu-nos la mirada / de tenebra i de pecat/.

Vostra pàtria Siracusa / si no fos per vostre nom, / fóra una ciutat confusa / i oblidada de tothom. / Puix l'haveu clarificada / blanc estel de santedat: /

Noble fóreu i molt bella, / més el món no us seduí / i donàveu en ponzilla / vostre cor al Rei diví, / tendra rosa, consagrada / a l'Anyell Immaculat: /

Amb dolç flaire, desseguida / encisàveu el Bon Déu / un abraç vos ha cenyida / i per sempre esposa us féu. / De Jesús fulgent aimada / spill de fidelitat /

Repartint el dot als pobres / refuseu el pretendent, / i la sed de bones obres / vos abraça enterament. / Flor-de-neu, assoleiada / en ardors de caritat; /

Vostra mà veient perduda / l'aimador, enfellonit, / de rebel i descreguda / vos acusa tot seguit. / Joia dels ulls, profanada / pels d'un cínic magistrat /

Amb sublim sabiduría / que us inspira el Bell Amor, / contoneu la boca impia /del despòtic temptador. / Humil verge il·luminada / per l'eterna Veritat: /

Amenaça ni promesa / no ha trobt el jutge astut / que enderroqui la fermesa / de la vostra fe i virtut / Fortalesa ben armada, / temple viu, amurallat: /

Del foc viu, com d'una testa, / somrient haveu sortit, / mes collforça vostra testa / d'una espasa el cap ardit / Dolça màrtir coronada / de serena claretat /

Entre els pobles on s'implora / vostre ajut i valiment / nostra vila vol tothora / conservar-hi un lloc vistent. / ja que ací sou venerada / amb sincera pietat; /

Tot Sant Adrià en aquest temple / vos festeja amb esplendor / ben fidel seguint l'exemple / que ha rebut de l'avior. / Protectora benamada / de tothom qui us ha invocat. /

Puix per tot és proclamada / vostra esplèndida bondat: / preserveu-nos la mirada / de tenebra i de pecat/. Difusa est gràtia in lábius tuis. / Proterra benedixit te deus es aeternum.

Oremus/ Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut sicut de beatae Lúciae Virginis et Martyris tuae festivitate gaudeamus ita plae devotionis erudiamur affectu. Per Chjristum Dóminum Nostrum. Amen

Observacions:

Edició a cura d'Antoni Guarda. Any 1958. Tipografia Casals, any 1958.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Bibliografia

<https://de.todocoleccion.net/sammeln/goigs-llaor-santa-llucia-sant-adri...>

Puix per tot és proclama
vostra esplèndida bondat;
*preservau-nos la mirada
de tenor, i el de pecat.*

H. PROPTEREA BENEDIXIT TE DEUS IN AETERNUM.

OREMUS

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut sicut de beatæ Lúciæ Virginis et Martyris tuæ festiuitate gaudeamus: ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.